

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 1. De diversis Speciebus Advocatiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

am invadentium ejus jura. Neuter tamen habet jus administrationis vel jurisdictionis, titulo Patronatus, vel Advocatiae.

ARTICULUS VI.

Quid sit Jus Advocatiae?

3117 **L**oquimur hinc de jure Advocatiae, prout condistincto à Jure Patronatus, ut monuimus n. 3055. nam sicut *Jus Patronatus*, prout separatim à jure Advocatiae, dicitur per Ordinem ad suum actum præcipuum (qui est Ordinatio *presentare* Clericum idoneum in beneficio vacante instituendum) jus præsentandi; ita *Jus Advocatiae* dicitur etiam ad suum actum præcipuum, *jus defendendi Ecclesiam*, contra violentas oppressiones, curando simul, ne bona Ecclesiae dissipentur, prodigantur, vel alienentur; ab eo enim *Advocati* vocantur *Guardiani, Custodes, & Defensores Ecclesiarum*. Quamvis autem in toto corpore juris nulla reperitur definitio *Juris Advocatiae*, prout explicat jus distinctum à jure proprio Patroni (ut observat Martinus Magerus de Schönberg, de Advocatia armata c. 5. à v. 5.) ex dictis tamen n. 3055. constat, esse jura distincta, & subjecto separabilia. *Advocati*am porro, *sumptam in genere*, Magerus cit. n. 22. docet, esse jus, susceptos in clientelam, eorumque bona, contra vim, & injuriam, tam juris, quam facti, defendendi, sub annuo plerumque honorario, vel jure constitutum, vel conventionem, aliisve modis introductum.

3118 Ex hoc colliges 1. illud jus honorarium non esse de substantia juris clientelaris, seu *Juris Advocatiae*; cum simpliciter abesse possit, eo stante: 2. si non unicum, certè præcipuum *Advocatiae* actum, seu munus & finem esse, clientes suos, & eorum bona defendere, & protegere contra vim, & injuriam; Sic Magerus cit. n. 53. Cum autem dicitur, *Advocati* esse, suos defendere contra vim juris & facti, hoc non intelligitur de vi, quam infert Magistratus. Nam, vim à Magistratu illatam, propulsare, legibus prohibitum est, si careat injuria. Colliges 3. *Advocato* Ecclesiae, qui non est simul Patronus, non competere jus præsentandi ad Ecclesiam vacantem, cuius est *Advocatus*; cum præsentare sit

actus proprius alterius juris; & Patrono (qui non est simul *Advocatus*) non competere illud jus Ecclesiam defendendi, quo definitur jus *Advocatiae*.

Beckmannus in jure Statutario Styriae V. *Advocata*, hanc vocat *jurisdictionem civilem, Vogteicam circa Ecclesiam, ejusque bona rectè observanda*, subditos bene gubernandos, & defendendos contra aliorum invasiones, injurias, & violentiam. Deinde V. *Vogteia* dicit, jus *Vogteicum*, seu *Advocata* suam originem sumpsisse ab eo, quòd tam Ecclesiastici, quam Laici Domini terrestres, tempore belli, vel aliarum difficultatum, subditos suos aliis potentioribus in protectionem, vel perpetuò, vel ad tempus, reservatà sibi jurisdictione territoriali (vulgo *Grund-Obrigkeit*) liberè subjecerint. *Advocati*am temporalem vocat *precarium* (*Bett-Vogtey*) & dicit esse ad libitum clientis revocabilem: aliam *hereditariam*, quæ perpetua est, & ad hæredes transit, & vocari solet *clientelare jus*. Illa communiter facta est, ob varias belli calamitates; ista verò, nata est, cum Dominus fundi, seu terrestris suos subditos in perpetuum, protectionis gratià, liberè subjecit, vel fundando Ecclesiam, ei aliquos subditos assignavit, reservatà sibi tamen jurisdictione in illos. Hoc postremum non habet locum, nisi hæc reservatio facta sit cum consensu Superioris Ecclesiastici, ut constat ex dictis; Sed, quæ circa istam Beckmanni doctrinam ex vero tenenda sint quoad Ecclesiarum *Advocatos*, dicemus à n. 3137.

§. I.

De diversis Speciebus Advocatiae.

Multiplices *Advocatiae* species enumerat Magerus cit. c. 4. à n. 2. Sed omiſſis pluribus, quarum notitia hic necessaria non est, not. 1. ratione causæ efficientis aliam esse *legalem*, quam *Advocatus* habet ab ipsa lege, vel Canone; qualis est illa, quæ competit ei ex causâ fundationis, extructionis, vel dotationis Ecclesiae, ut dictum est; aliam *Conventionalem*, quæ partium libero, mutuoque consensu constituitur. 2. Aliam esse *mandatam* seu *delegatam*, quam quis exercet alieno nomine, & mandato; aliam, non *mandatam*, sed *propriam*, quam quis exer-

exercet jure, ac nomine suo. 3. Aliam *simplicem*, aliam *administratorem*, seu cum administratione conjunctam. Illa est, quæ præter nudam protegendam obligationem & acceptionem honorarii, nullam administrationem, vel ejus inspectionem habet, & dicitur *Vogtey*, vel *bloffe Schutz* *Be rechtigtkeit*: ista verò, quæ secus: Aliqui etiam dicunt *simplicem*, quæ caret jurisdictione, quæ vero habet, eam vocant *jurisdictionalem*, quæ scilicet habet criminalem, aut civilem, vel utramque jurisdictionem adjunctam. Utrum autem Advocatia *administrativa* (*Rasten Vogten*) hodierno tempore majorem potestatem habeat, vel jure exercere possit, quam simplex, dicemus in seqq.

3120 Præter hæc, *Vogteiam* aliqui dicunt, esse unam *superiorem*; alteram *inferiorem*, illam dicunt esse quoddam Regale supremi Principis; istam verò competere etiam minoribus Dominis; aliam *personalem*, quæ cum persona illam habente extinguitur; aliam *hereditariam*, quæ transit ad hæredes. Deinde, Advocatiam ratione Clientum in protectionem susceptorum, dicunt aliam esse *Ecclesiasticam*, aliam, *secularem*. Illa est, quando Clientes in protectionem suscepti sunt Clerici, vel Regulares, sive Protector sit secularis, sive regularis; quando autem Clientes sunt Laici, esto Protector sit Ecclesiasticus, Advocatia est *secularis*.

Cum autem fieri possit, quòd quis in alterius protectione sit cum omnibus, & universis bonis, atque subditis suis, Advocatia erit *generalis*, seu universalis; si autem solum cum aliquibus, non omnibus, erit *particularis*; not. autem, quòd, quando protectio præstanda suscipitur, quin Protectori ulla merces, vel annuum honorarium constitutum sit, Advocatia dicatur *gratuita*; si verò secus, vocetur *mercenaria*. Hodie rarissima sunt Advocatia gratuita; quæ scilicet sine spe lucri temporalis suscipiuntur. Earum tamen exempla quædam refert Magerus *cit. c. 3. n. 249.*

3121 Quoniam autem Advocatia alia est *cum incolatu*, quando quis non tantum clientelam alicujus se subicit, sed etiam domicilium, laremque in Protectoris ditio- nem transfert, & sub illo habitat; si verò careat hoc secundo, est Advocatia *sine in-*

colatu; ideo inter hos clientes discrimen est, quòd *Clientes cum incolatu* sunt *subditi* Advocati, seu Protectoris sui; non autem *Clientes sine incolatu*. Quia ratione domicilii sortitur quis forum, ut diximus in 2. decretal. non autem ratione Clientelæ; aliàs etiam malè divideretur in clientelam *simplicem*, de qua diximus n. 3119.

§. 2.

Quem effectum in Clientibus habeat Jus Advocatia.

NON immorabimur explicando fini, & 3122 officio Advocati, seu Protectoris, sed potissimum ea dicemus, per quæ constet, quid juris competat Advocatis, præsertim Ecclesiarum, quos *Ecclesiasticos* vocari constat ex n. 3120. *Finis* tamen Advocati, & officium diversa sunt. Nam hoc ad media pertinet, quibus finem consequimur; finis verò in absolute operatione consistit. Hinc Advocati officium est, Clientes suos defendere, ac protegere; *finis* autem, eosdem incolumes, atque indemnes conservare. Not. autem, quòd quidam Laici Jus Advocatiæ, tum relatè ad ipsos Advocatos, eorumque potestatem; tum ad Clientes, eorumque subjectionem, & obligationem reciprocam, exorbitanter, etiam *respectu Ecclesiarum*, ac *bonorum Ecclesiasticorum*, nimium quantum extendant. Inter hos est Beckmannus, qui scribens de Jure Statutario Styriæ, V. *Advocatia*, & V. *Vogteia* docet, *Advocato, etiam Ecclesiarum* competere seqq. nimirum Jus, à subditis suæ Advocatiæ regulariter exigendi, juxta consuetudines Provinciæ, onera, seu servitia Vogteutica 1. certas robotas, 2. censum, seu Steuras (*Die Land-Steur*) nisi Dominus territorii hoc secundum antiquitus reservavit, & in specifica possessione retinuerit. 3. quòd in quibusdam locis habeat ex consuetudine recepta Jus *nundinarum* (*Rirch-Tag Schutz/ und Rirch-Weih Schutz*) & dedicationis Ecclesiæ in eo situm, quod punire possit delicta iis diebus commissa, quæ non spectant ad iudicium criminale.

Quartò, jus obsequandi, & inven- 3123 randi bona Parochorum defunctorum; sic, ut ex speciali mandato generali Principis cavere possint, imò debeant Advocati, ne bona illorum relicta supprimantur, distrahantur; sed creditoribus liqui- da de-